

מסכת Baba Metzia

פרק ג'

ג. הַמְפָקִיד אֶצְלָ חֲבָרוֹ בְּהַמָּה אוֹ כְּלִים, וְנַגְנְבוֹ אוֹ שָׁאַבְדוֹ, שְׁלָם
וְלֹא רֵצָה לְשָׁבֻעַ, שְׁבָרִי אָמָרוּ שׁוֹמֵר חָגָם נְשָׁבֻעַ וַיֹּצֵא, נִמְצָא הַגְּבָב,
מְשָׁלִים תְּשָׁלוּמִי כֶּפֶל. טְבָח וּמְכָר, מְשָׁלִים תְּשָׁלוּמִי אַרְכָּבָעָה וְחַמְשָׁה.
לִמֵּי מְשָׁלִים, לִמֵּי שַׁהְפְּקִדּוֹן אֶצְלָוּ. נְשָׁבֻעַ וְלֹא רֵצָה לְשָׁלִים, נִמְצָא
הַגְּבָב, מְשָׁלִים תְּשָׁלוּמִי כֶּפֶל, טְבָח וּמְכָר, מְשָׁלִים תְּשָׁלוּמִי אַרְכָּבָעָה
וְחַמְשָׁה. לִמֵּי מְשָׁלִים, לִבְעָל הַפְּקִדּוֹן:

ב. הַשּׁוֹכֵר פָּרָה מִתְּבָרֹו וְהַשְּׁאֵילָה לְאַחֲרָה, וּמִתָּה כְּדָרְכָה, יְשָׁבֻעַ
הַשּׁוֹכֵר שְׁמַתָּה כְּדָרְכָה, וְהַשׁוֹאֵל יְשָׁלִים לְשּׁוֹכֵר. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי,
כִּיּוֹצֵא הַלָּה עֹזֶשֶׂה סְחוּרָה בְּפֶרְתּוֹ שֶׁל חֲבָרוֹ, אֶלָּא תְּחִזֵּר פָּרָה
לִבְעָלִים:

ג. אָמָר לְשָׁנִים, גּוֹלְתִּי לְאַחֲד מִכֶּם מִנֶּה, וְאַיִן יֹדֵעַ אֵיזֶה מִכֶּם, אוֹ,
אֲבִיו שֶׁל אַחֲד מִכֶּם הַפְּקִיד לִי מִנֶּה, וְאַיִן יֹדֵעַ אֵיזֶה הוּא, נוֹתֵן לְזֶה
מִנֶּה וְלֹזֶה מִנֶּה, שְׁהֽׁזְדָּה מִפִּי עַצְמוֹ:

ד. **שניהם** **שהפקידו** **אצל** **אחד**, **זה** **מגה** **וזה** **מאתים**, **זה** **אומר** **שלוי** **מאתים** **וזה** **אומר** **שלוי** **מאתים**, **נותנו** **לזה** **מגה** **ולזה** **מגה**, **והשאר** **יהא** **מגח** **עד** **שיבא** **אליהו**. אמר רבי יוסי, אם כן מה הפסיד קרמי. אלא הכל יהא מגח עד שיבא אליהו:

ה. **וכן** **שני** **כלים**, **אחד** **יפה** **מגה** **ואחד** **יפה** **אלף** **זוז**, **זה** **אומר** **יפה** **שלוי** **וזה** **אומר** **יפה** **שלוי**, **נותנו** **את** **הקטן** **לאחד** **מהו**, **ומתוך** **הגדול** **נותנו** **דמי** **קטן** **לשני**, **והשאר** **יהא** **מגח** **עד** **שיבא** **אליהו**. אמר רבי יוסי, אם כן מה הפסיד קרמי. אלא הכל יהא מגח עד שיבא אליהו:

ו. הפקיד פרות אצל חברו, אפילו הוא אבודין לא יגע בקנו. רבנן שמעון בן גמליאל אומר, מזכרו בפני בית דין, מפני שהוא כמשיב אהדה לבעליהם:

ז. הפקיד פרות אצל חברו, הרי זה יוצא לו חסרוןנות. לחטין ולארכז, תשעה חצאי קבין לכור, לשערין ולדרון, תשעה קבין לכור, לבסמין ולזרע פשוף, שלוש סאין לכור. הכל לפי המקה, הכל לפי הזמן. אמר רבי יוחנן בן נורי, וכי מה אכפת להן לעכברין, והלא אוכלות בין מהרבה ובין מקמעה. אלא אין מוציא לו חסרוןנות אלא לכור אחד בלבד. רבי יהודה אומר, אם היתה מקה מרבה, אין מוציא לו חסרוןנות, מפני **שמותירות**:

ה. יוציאו לו שותות לין. רבי יהודה אומר, חמש. יוציאו לו שלשה לגין שעמו למאה, לג ומאה שמרים, לג ומאה בלו. אם היה שעמו מזקק, איןנו מוציאו לו שמרים. אם היה קנקנים ישנים, איןנו מוציאו לו בלו. רבי יהודה אומר, אף המוכר שעמו מזקק לחברו כל ימות השנה, הרי זה מקבל עליו לג ומאה שמרים למאה:

ט. המפקיד חבית אצל חברו, ולא יחוּדו לה הבעלים מקום, וטלטה ונשברה, אם מתוך ידו נשברה, לארכו, חיב, לארכה, פטור. אם משנה נינה נשברה, בין לארכו בין לארכה, פטור. יחוּדו לה הבעלים מקום, וטלטה ונשברה, בין מתוך ידו ובין משנה נינה, לארכו, חיב, לארכה, פטור:

י. המפקיד מעת אצל חברו, אררו והפשילו לאחורי, או שעסרו לבנו ולבתו הקטנים, ונעל בפניהם שלא כראוי, חיב, שלא שמר כדרך השומרים. ואם שמר כדרך השומרים, פטור:

יא. המפקיד מעת אצל שלחני, אם אירורין, לא ישתמש בהם, לפיכך אם אבדו אינו חיב באחריותו, מפרין, ישתמש בהן, לפיכך אם אבדו חיב באחריותו. אצל בעל הבית, בין אירורין ובין מפרים לא ישתמש בהם, לפיכך אם אבדו אינו חיב באחריותו. חנוני כבעל הבית, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, חנוני כשלחני:

יב. הַשׁוֹלֵחַ יָד בְּפֶקְדוֹן, בֵּית שְׁמַאי אֲוֹמָרִים, יְלֻקָּה בְּחִסְר וּבְיִתְר. וּבֵית הַלְּל אֲוֹמָרִים, כְּשֶׁעָת הַזָּאָה. רַبִּי עֲקִיבָּא אֲוֹמָר, כְּשֶׁעָת הַתְּבִיעָה. הַחֹשֶׁב לְשַׁלֵּחַ יָד בְּפֶקְדוֹן, בֵּית שְׁמַאי אֲוֹמָרִים, חַיְב. וּבֵית הַלְּל אֲוֹמָרִים, אִינוּ חַיְב עַד שִׁינְשָׁלָח בּוּ יָד, שֶׁנְאָמֵר (שְׁמוֹת כב) אֵם לֹא שַׁלֵּח יָדו בְּמֶלֶכֶת רַעַתָּה. כִּי צַד. הַטָּה אֶת הַחֲבִית וְגַטֵּל הַיְמָנָה רַבִּיעִית, וְגַשְׁבָּרָה, אִינוּ מַשְׂלִים אֶלָּא רַבִּיעִית. הַגְּבִיהָה וְגַטֵּל הַיְמָנָה רַבִּיעִית, וְגַשְׁבָּרָה, מַשְׂלִים דָּמֵי גָּלוֹה: